

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623206261
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623206261.3

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v spore žalobcu: FixDistribution s. r. o., IČO: 47 441 429, so sídlom Odborárska 10785/5, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s. r. o., IČO: 36 860 891, so sídlom Záhradnícka 29, 811 07 Bratislava proti žalovanej: A. B. C., nar. XX. X. XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX E. F. G., právne zastúpenej AK Berčo s. r. o., IČO: 54329281, so sídlom J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová Ves, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci určenia neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Vracia žalobcovi súdny poplatok z návrhu vo výške 39,50 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, CVFT, OSA, Thurzova 1, Košice, ktorá poplatok žalobcovi vráti v lehote 30 dní od doručenia tohto právoplatného uznesenia súdom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 18. 12. 2023 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva a dohoda o zriadení vecného bremena uzatvorená medzi A. H., a A. H., I. G., ako darcami a žalovanou A. B. C., ako obdarovanou, ktorej predmetom je bezodplatný prevod vlastníckeho práva v rozsahu 1/1 celku k nasledovným nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území E. F. G., zapísaným na Liste vlastníctva č. XXX: - pozemky - parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape o parc. č. 7386 s výmerou 263 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o parc. č. 7387/1 s výmerou 333 m², druh pozemku záhrada o parc. č. 7387/2 s výmerou 35 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie - stavby: o súp. číslo XXXX na pozemku parc. č. 7386 druh stavby rodinný dom, popis stavby rodinný dom o bez súpisného čísla na pozemku parc. č. 7387/2, druh stavby samostatne stojaca garáž, popis stavby garáž je voči žalobcovi neúčinná. Zároveň žalobca požadoval náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Spolu so žalobou podal na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mal súd zakázať nakladať žalovanej s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX v kat. území E. F. G.. Súd uznesením zo dňa 3. 1. 2024 nariadil na návrh žalobcu predmetné neodkladné opatrenie, voči ktorému žalovaná podala odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/96/2024-128 bolo predmetné neodkladné opatrenie zrušené potom, čo navrhovateľ zobral návrh na jeho nariadenie späť. Zároveň písomným podaním zo dňa 26. 2. 2024 zobral žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že A. H. – otec žalovanej, ktorý mal voči žalobcovi neuhradenú pohľadávku, dňa 13. 2. 2024 s ním uzavrel Dohodu o náhrade škody a spôsobe jej zaplatenia, v rámci ktorej sa žalobca zaviazal, že pokiaľ A. H. do 16. 2. 2024 zaplatí škodu vo výške 20.000,- eur a trovy konania, vezme žalobca žalobu o neúčinnosť právneho úkonu v celom rozsahu späť. Vzhľadom na uvedené žalobca v zmysle §

144 C.s.p. zobral po uvedenom dátume, z čoho vyplýva, že A. H. pohľadávku uhradil, predmetnú žalobu späť a navrhoval, aby súd konanie zastavil. Zároveň navrhol, aby súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu a požadoval vrátiť zaplatený súdny poplatok krátený o 1 %.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení s návrhom na zastavenie konania súhlasila, avšak požadovala od žalobcu nahradiť trovy konania ako procesne plne úspešnej strane sporu v prípade zastavenia konania. Poukázala na to, že k meritórnemu posudzovaniu veci nedošlo a ona sa nikdy so žalobcom nedohodla na tom, žeby si náhradu trov konania voči žalobcovi nemala uplatňovať. Preto v konaní o jeho zastavení ako úspešná strana si uplatňuje plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 24. 5. 2024 uviedol, že s nárokom žalovanej na náhradu trov konania nesúhlasí, nakoľko v danom prípade je potrebné späťvzatie žaloby posúdiť v súvislosti s dôvodmi, na základe ktorých došlo k podaniu žaloby a skutočností vzniknutých po začatí konania. K tomuto stanovisku uviedol nasledovné:

A/ Žalobca podal na tunajší súd dňa 18. 12. 2023 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva a dohoda o zriadení vecného bremena uzatvorená medzi A. H. a A. H., I. G., ako darcami a žalovanou A. B. C., ako obdarovanou, je voči žalobcovi neúčinná, nakoľko žalovaná je dcérou A. H., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/80/2023 zo dňa 08.09.2023 uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, čím spoločnosti FixDistribution s.r.o. IČO: 47 441 429, spôsobil škodu vo výške 23.760,- eur. Žalobca ako poškodený bol s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Žalobca si samostatným návrhom na začatie konania uplatnil voči A. H. pohľadávku na zaplatenie škody vo výške 23.889,88 eur s prísl., o ktorom bolo vedené konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1Csp/6/2024. Žalobca je názoru, že žaloba o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy bola podaná dôvodne, keď: - v čase podania žaloby voči žalovanej existovala pohľadávka žalobcu voči A. H. vo výške 23.889,88 eur s prísl., - pohľadávka žalobcu voči A. H. vznikla okamihom vykonania trestnej činnosti dňa 18.05.2021, - k uzatvoreniu Darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena medzi A. H., A. H. a žalovanou došlo dňa 02.02.2022, a teda v čase existencie záväzku A. H. voči žalobcovi, - uzatvorením Darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky žalobcu, - keďže k uzatvoreniu Darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena došlo medzi blízkymi osobami, úmysel ukrátenia uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu vykonaním tohto úkonu sa zo zákona predpokladá.

B/ Dňa 13.2.2024 uzatvoril žalobca s A. H. J. o náhrade škody a o spôsobe jej zaplatenia, za ktorú bol žalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 1T/80/2023. V zmysle dohody sa A. H. zaviazal v lehote do 16.2.2024 zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20 000,- €, pričom žalobca a A. H. sa dohodli, že po vykonaní tejto úhrady riadne a včas si žalobca nebude uplatňovať nárok na náhradu škody vo výške presahujúcej sumu 20 000,- €, trovy konania a vezme žalobu o zaplatenie aj žalobu o neúčinnosť právneho úkonu v celom rozsahu späť a navrhne konanie zastaviť. Žalobca evidoval úhrady v zmysle Dohody, čím si A. H. svoju povinnosť splnil v zmysle Dohody a následne zrealizoval späťvzatie žalôb z dôvodu zániku predmetu sporu a teda aj zániku dôvodu vedenia predmetného súdneho konania v právnej veci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci určenia neúčinnosti právneho úkonu.

Uspokojením pohľadávky žalobcu voči A. H. zanikol právny záujem žalobcu na určenie neúčinnosti Darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena.

C/ Vychádzajúc zo skutočností uvedených v bode A/, je zrejmé, že žalobcom podaná žaloba bola podaná dôvodne, pričom k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu uhradenia škody A. H. po podaní žaloby a vydaní neodkladného opatrenia a až tým nastala skutočnosť, pre ktorú žalobca vzal žalobu späť, nakoľko odpadol predmet sporu, pre ktorý sa žalobca domáhal ochrany svojich práv pred súdom v predmetnom konaní. Nemožno tak nárok na náhradu trov konania priznať žalovanému z dôvodu plnej úspešnosti v spore (§ 255 CP) a zodpovednosti žalobcu za procesné zavinenie zastavenia konania (§ 256 ods.1 CS).

5. Žalobca ďalej uviedol, že vo svojom návrhu dostatočne odôvodnil a opísal rozhodujúce skutočnosti a tiež dostatočne osvedčil možné ohrozenie exekúcie žalovanej pohľadávky voči A. H.. Je zrejmé, že A. H. sa zbavil svojho majetku, čím došlo k ukráteniu žalobcu, ktorý v prípade exekúcie by nemal možnosť uspokojiť sa z výťažku z predaja majetku A. H.. Nariadenie neodkladného opatrenia bolo preto potrebné rovnako z dôvodu zamedzenia ďalšieho nakladania s nehnuteľnosťou, čím by došlo k

ďalšiemu zhoršeniu postavenia žalobcu ako veriteľa a ohrozeniu prípadnej exekúcie a to aj využitím inštitútu odporovateľnosti právneho úkonu. Zároveň vzhľadom na uhradenie pohľadávky žalobcu A. H. dňa 15.02.2024 pominul dôvod pokračovania v súdnom konaní, ktorý však nezavinil žalobca.

6. Trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Uhradenie pohľadávky žalobcu A. H. nemožno považovať za zavinenie žalobcu pre zastavenie konania v zmysle §256 ods. 1 CSP.

Zároveň žalobca uvádza, že pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ustanovením §256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd za daných okolností i napriek procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

7. Podľa názoru žalobcu, žaloba v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci určenia neúčinnosti právneho úkonu bola podaná dôvodne, pričom nakoľko po podaní žaloby zanikla pohľadávka žalobcu voči A. H. z dôvodu jej uhradenia dňa 15.02.2024, čím následne došlo aj k odpadnutiu predmetu sporu v predmetnom konaní, ktorú však nezavinil žalobca.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko - žaloba bola podaná s dostatočnými dôkazmi, ktorými sa preukázala jej dôvodnosť - predmetné konanie súviselo s pohľadávkou žalobcu voči A. H. - žalobca nezavinil zastavenie konania, - k zastaveniu konania a zániku predmetu sporu došlo z dôvodu uhradenia pohľadávky žalobcu A. H. žalobca navrhuje, aby konajúci súd žalovanému nárok na náhradu trov nepriznal a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia na návrh žalobcu, so súhlasom žalovanej konanie zastavil.

13. Podľa § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

14. Podľa § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 10,- eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

15. Nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, súd o vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

16. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP a vyriekol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý procesne zavinil zastavenie konania. Súd sa nestotožňuje s právnym posúdením nároku na náhradu trov konania žalobcu v jeho prospech, k čomu uvádza nasledovné:

17. Podľa právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku pri náhrade trov zastaveného konania sa vychádza zo zásady procesného zavinenia (§ 256 ods. 1 CSP). Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu vzal späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda ak nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, v takom prípade by musel znášať (nahradiť) trovy žalovaného žalobca.

18. Právna teória a súdna prax ujednotila, že procesné zavinenie za zastavenie konania podľa § 256 ods. 1 CSP je potrebné hodnotiť výlučne z procesného hľadiska, čo znamená, že rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie zodpovednosti za zastavenie konania sú také, ktoré vznikli po začatí konania. Zároveň platí, že zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu, a zároveň tiež komplexne a extenzívne v tom smere, že za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je treba považovať aj žalovaného, ktorý svoj dlh splní po začatí sporu a tým vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Pritom i na dôvodnosť žaloby je potrebné nazerať procesne, teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu nedošlo, nakoľko o veci nemôže byť rozhodnuté meritórne a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne. Rozhodujúcou z hľadiska procesného zavinenia zastavenia konania pre späťvzatie žaloby je preto len skutočnosť, že žalovaný plnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z toho dôvodu vzal žalobca žalobu späť (por. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 933).

19. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čoho sa žalobca domáhal v konaní resp. akého výsledku a skutočnosťou, pre ktorú žalobca vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené (Ústavný súd SR, II. ÚS 221/2015). Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska (Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 M Cdo 1/2014).

20. Po posúdení predmetného skutkového a procesného stavu súd postupoval v zmysle vyššie citovanej právnej teórie a právne uzavrel, že žalovaná procesne nezavinila zastavenie konania. Je zrejmé, že žalobca podal žalobu o neúčinnosť právneho úkonu – darovacej zmluvy, ktorej účastníkmi bol A. H. – otec žalovanej, ako darca a žalovaná ako obdarovaná nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v kat. území E. F. G.. Ako vyplýva z odôvodnenia späťvzatia žaloby zo dňa 26. 2. 2024, žalobca v ňom uviedol, že k uzavretiu predmetnej darovacej zmluvy došlo v čase existencie pohľadávky žalobcu voči spoločnosti admarcon, s. r. o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom bol A. H., teda v čase, keď menovaný mal vedomosť o existencii záväzkov voči žalobcovi. K späťvzatiu žaloby došlo potom, čo A. H. pristúpil k uhradeniu dlhu, a preto odpadla dôvodnosť žaloby o neúčinnosť právneho úkonu. Preto žalobca pristúpil k späťvzatiu žaloby podľa § 144 a nasl. C.s.p., navrhol, aby súd konanie zastavil a v návrhu zo dňa 26. 2. 2020 uviedol, že súd o trovách konania má rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nebude mať nárok na nich náhradu. Požadoval len vrátenie zaplateného súdneho poplatku kráteného o 1 %. Až následne potom, čo žalovaná v písomnom vyjadrení k späťvzatiu žaloby o zastavení konania súhlasila a žiadala priznať jej plnú náhradu trov konania, nakoľko sa považuje procesne za plne úspešnú stranu sporu, žalobca žiadal, aby súd jemu priznal náhradu trov konania.

21. Z vyššie uvedeného skutkového stavu je zrejmé, že žalovaná procesne, ani iným spôsobom zastavenie konania nezapríčinila. Že žalobca zobral žalobu späť potom, čo došlo k vyrovnaniu dlhu zo strany otca žalovanej A. H., túto skutkovú situáciu nemožno chápať tak, že ju zapríčinila žalovaná. Ako ona správne vo svojom vyjadrení k náhrade trov konania uvádza, v merite veci nebolo rozhodnuté, teda nie je zrejmé, či žalobca by bol v konaní úspešný a ona svojím konaním nespôsobilá, aby v predmetnom konaní malo dôjsť k jeho zastaveniu. S poukazom na uvedené posúdenie skutkového a procesného stavu súd vzal za preukázané, že nárok na náhradu trov konania má nie žalobca, ale žalovaná, ktorá náhradu trov konania voči žalobcovi požaduje. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené v II. výroku enunciatu tohto uznesenia.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd v prejednávanej veci nenachádza v konaní (v postupe žalobcu) pred a po podaní žaloby žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné konštatovať naplnenie zákonného dôvodu na nepriznanie náhrady trov konania niektorej zo strán v zmysle § 257 CSP. Ako už bolo vyššie uvedené, v merite veci nebolo rozhodnuté, a preto je predčasné tvrdenie žalobcu, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko po podaní žaloby zanikla pohľadávka žalobcu voči A. H.. Z uvedeného nevyplýva jednoznačne dôvodnosť žaloby o odporovateľnosti právneho úkonu uzavretého medzi žalovanou a dlžníkom A. H.. Navyše, ako vyplýva zo zákona a doteraz platnej judikatúry, pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 256 ods. 1 C.s.p. súd skúma procesnú zodpovednosť pri zastavení konania a to na oboch procesných stranách.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.